

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

FRANCISCI|| XAVERII EPISTOLA-||RVM LIBRI|| QVATVOR||

Francisco <de Javier>

Mogvntiæ, 1600

VD16 J 197

P. Simoni Roderico in Lusitaniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43721

stites sua quamuis ampla, & opima Sacerdotia relinquerent, vt acerbam vitam, ac molestantem commutarent cum verè iucunda, ac suaui; atque eius consequendæ gratia, haudquaquam grauantur in Iaponiam vsq; nauigare.

Quoniam Cocinum attigi eo ipso tempore, quo naues profectioem parabant: amicorum autè salutantium frequentia hanc epistolam sæpius interpellauit; raptim hæc scripsi, atque perturbate. Itaque finem scribendi faciam, etsi finem facere non possum, cum ad carissimos patres meos, fratresque scribam, & de Iaponibus meis delitiis scribā, de quibus omnia persequi, vt maxime velim, nullo modo possim. Quare finem epistolæ impono, Deum orans, atq; obsecrans, vt nos in cœlesti beatitudine aliquando cōiunctos velit. Amen. I V. Kal. Februarias. M. D. LII. Cocino,

M. Simoni Roderico in Lusitaniam.

Epist. II.

Gratia, & caritas Christi D. N. & c.

DE Iaponia quædam sunt, quæ te scire volo, vt cuiusmodi desideret illa cultores, intelligas. Primū igitur ad hanc gētem Euangelio subigendam, viros deligi oportet expertos, & in ærumnis, periculisq; spectatos. Siquidem in Banduensis reliquisque

Q 5 Aca-

Academiis maxima eos certamina, & vexationes manent Bonziorum. Iterum dico eos vehementer exagitatum iri, adeo ut periculum sit, ne ipsi pereant, dum alios seruare student, nisi magnitudine animi, & Dei fiducia excellant. Omnino summa eis frigora perferenda erunt: nam Bandua multo magis ad Aquilonem, quam Amangucium vergit. inedia etiam toleranda, alimenta enim præter oryzam, olera, & alia quædam eiusmodi, sunt sane leuia. Proinde res ipsa, ut vides, viros non modo eximia animi virtute, verum etiam egregia constitutione corporis præditos flagitat. Belgas aliquot, & Germanos, quippe frigoribus, atque ærumnis affuetos huc mittas, censeo, qui scilicet procul à patria, alienæ linguæ expertes concionibus abstinent, cuiusmodi hominum non parua copia in Italia, Hispania, Gallia est. Eisdem in argumentationibus concludendis, captiosisque rationibus soluendis, exercitatos esse sane velim, ut satis instructi sint ad Bonzios, quorum autoritate Academia nituntur, palam conuincendos, sic ut pugnantia loqui cogantur. Hinc Amangucium quidam mittentur eo consilio, ut Iaponicam linguam addiscant, & simul gentis sensus & errores odorentur, interea dum egregij aliqui viri è Societate illò veniant, qui sumptis inde peritis comitibus, atque interpretibus,

bus, Academias adoriantur, & quamuis rudes ipsi Iaponicæ lingue, tamen pugnam capeffant per interpretes, quoad ipsi patrio gētis sermone satis instructi cominus ineant certamen cum Bonziis. Tu velim Beatum P. N. Ignatium per literas certiorē facias de iis, qui in Iaponicas Academias sunt ituri.

Ex omnibus Iaponiæ partibus plurimi ad Banduensem Academiã doctriinę causa confluunt, inde domos reuerfi docent populares suos ea, quæ didicerunt, Bandua, vt accipi, vrbs est longe maxima, ac celeberrima; ciues non nobilitate solum, sed etiam bellica virtute clari, etsi non desunt inter eos viri, & mites & boni. Hæc de Banduensi Academia comperi, similes reliquas esse cōicio. Da operam, quæso te, vt spectatæ probitatis ac modestiæ Socios huc submittas.

In Iaponiã profecturi (vt præcipuas difficultates nominatim describam) vbi in aliquam venerint Academiã, assidue aliis ex aliis certaminibus & percontationibus vrgebantur. Ludibrio erunt vulgo, atque omni irrisione ludentur. Nullum meditandi, cōtemplandique res diuinas otium, nulla sacri faciendi præsertim Banduæ, & Meaci facultas erit: vix ac ne vix quidē spatiū diuini officij recitandi. Tanta indigenarū frequentia diuersorium celebrabitur, partim visentium, partim percontantiū partim ad viros nobiles

nobiles

nobiles accersentium, qui nullam omnino accipiant excusationem. Quid multa? tam multi omnibus horis molesti interuenient, ut ne curandi quidem corporis, cibique ac somni capiendi spatium sit futurum. Sathanas porro mirificas insidias struet. Qui autē statis ad diuina contemplanda temporibus, sacrorum psalmorum lectione, & quod caput est, Sacrosanctæ Eucharistiæ fructu carent, si præsertim accedat illa Bōziorum infectatio, maximorum frigorum incommoda, alimentorum exiguitas, ac difficultas, humani solatij, atque auxiliij desperatio, qui totinquam, tantorumque molem incommodorū subituri sunt, profecto eximia quadam virtute polleant necesse est. Proinde mittendorum in Iaponiam quam accuratissime delectum habebis. Nam nec senes idonei sunt, quod corporis viribus, nec adulescentes, quod rerum usu careant. Ac mihi crede, multorum, qui nomen in Iaponiam daturi sunt: ardorem ac virtutem satis superque ibi spectatum iri: eosdem autem cœlestibus gaudiis mirandum in modum abundaturos: si ærumnas, ac labores fortiter perferent, & diuina ope, ac gratia, quæ in maximis difficultatibus copiosissime suppeditatur, utentur ad victoriam de sempiterno hoste referendam.

Iterum te oro frater carissime, ut quos in
Indiam

Indiam è Societate submittes, eiusmodi viri sint, qui vel pauci magno vsui esse queant. Etenim cum tot sint in Europa sedes Societatis, bini certe quotannis ex singulis domiciliis deligi possunt ad concionandum nati, qui exemplo etiam magis, quam doctrina hominibus profint. Istiusmodi enim viris India vel maxime indiget. Patribus istinc venientibus præcipias velim, ne quem ex vectoribus in Societatem asciscant. Nam si qui asciscendi essent in India, vt hic bonis litteris studerent; profecto ij duntaxat viderentur, qui præclaræ iactis doctrinæ, virtutisque fundamentis huc, se ad absoluenda studia conferrent. Multos sane istic collegiis excluditis, quos satius esset huc amandari, quam hic eiusmodi homines recipi in nostrorum numerum, qui legere, & scribere tantum sciant. Commodissimum autem esset, istinc neminem, qui non studiorum cursum confecerit, huc venire; hic nullum omnino adscribi in Societatem, præter domesticis muneribus necessarios. Nam hic quidem studiorum ratio lentum negotiũ. qui student, post multos demum annorum anfractus, aptierunt ad conciones habendas, audiendas confessiones, Societatem, & indigenas iuuandos. O mi Simon, Deus nos in cœlesti patria copulet, quando eius causa adeo distracti viuimus in terris. Quanquam, quid si
nos

nos in Sinarum regno reuisamus? Deum Dominum nostrum, quæso te, suppliciter deprecare, vt mihi facultatem det iter in Sina aperendi aliis; quoniam ego ipse nihil ago. Oræ Piscariæ negotium, de quo Henricus Henriques ad te scripsit, de Præfecto, inquam, cura, vt apud Regem conficias: si quidem ad rem Christianam pertinet plurimū, V. Non. Ianuarias. M. D. LII. Cocino.

Ioanni Roderico Armuziam. Epist. III.

EGO verò libentius te viderem, quàm ad te scriberem: multa enim sunt, quæ commodius coram, quam per litteras transiguntur. Aueo scire, istic quid proficias, aut potius quid per te efficiat Deus: quid ipse diuinis conatibus officias. Nostram quippe incuriam, ac nequitiam semper apud Deum accusare debemus. Siquidē nostro vitio fit, vt ille minus nobiscum suarum opum communice, minusque aliis per nos lucis suæ ostendat, non sine diuinæ gloriæ impedimento: quod contra accideret, si tales essemus, quales nos esse oporteret. Id adeo nos semper memoria tenere par est, eiusmodi rerum seuerè admodum Deo reddendam esse rationem. Oro te frater carissime, neue ad cōmunis, vrbanaeque vitæ consuetudinem delabaris, neue singularem quandā, remotamque à Societatis instituto rationem sequaris.

Vtrum-

*Salubris
admonitio.*